

Igazi politikai érdekképviselőt a székely autonómia-mozgalomnak!

2015. 3. 10.

Az utóbbi hetek egyik fő köztémája a Székely Szabadság Napján való emlékezés és tiltakozás körüli herce-hurca.

A kép úgy néz ki, hogy a Székely Nemzeti Tanács, az esemény kezdeményezője és immár hagyomány-teremtő szervezője vívja - legjobb tudása szerint és tulajdonképpen eszköztelenül - a maga közigazgatási jellegű harcát a marosvásárhelyi polgármesteri hivatallal, amely a nyilvánvaló jogsértéssel járó tiltási akcióit arrogáns és cinikus módon ülteti gyakorlatba, a központi hatalom cinkos hallgatása mellett. Ezzel az ügy túllép egy helyi jellegű megemlékezés szintjén és átalakul az erdélyi magyar nemzeti közösség és a bukaresti hatalom közötti politikai kérdéssé, amelyre **politikai megoldásnak kell születnie** a közösség politikai érdekképviselői segítségével.

Az erdélyi magyar politikai szereplők közül jelenleg a legtöbb eszközzel - a magyarok szavazatainak köszönhetően - a Romániai Magyar Demokrata Szövetség rendelkezik: csak Marosvásárhelyen 10 helyi tanácsosa és alpolgármestere van, Maros megyében a megyei tanács alelnöki és alprefektusi székén, a másik két székely megyében pedig a megyei tanácsok elnöki és alelnöki székein ülnek a Szövetség tisztségviselői. Sajnos, helyi szinten az RMDSZ saját belharcaival van elfoglalva, a többi székelyföldi előljáró - mintha nem a közösségi ügyről lenne szó - távolságtartó, öncélú vagy önfényező nyilatkozatokkal próbálja a figyelmet elterelni a lényegről. Országos szinten mindenki a közelgő kongresszus kampányával van elfoglalva, a gyakorlati támogatás helyett. Kelemen Hunor a szervezők problémájának nevezi az ügyet.

A legcinikusabb azonban Tamás Sándor háromszéki tanácselnök hozzáállása: miközben előző évekbeli személyes részvételével dicsekszik - bár akkor sem tiltakozott a központi román nyelvű sajtó csúsztatásokkal teli, a szélsőségeség fele eltolni próbáló tudósításai ellen - , most nem átalija egyenesen feladással vádolni az SZNT vezetőségét. Bagoly mondja verébnék.

Tisztelt elnök urak, nem elég a 25.000-30.000 ember - Székelyföldről és Erdély más területeiről - többszöri megjelenése ahhoz, hogy „érdemes” legyen minden erejükkel és eszközükkel támogatni ezt az eseményt? Nem erre való az érdekképviselő? Vagy netán arra gondoljunk, hogy az SZNT cserbenhagyásával a szövetségi elnök nemrégiben „elröppent” kijelentését - miszerint „Székelyföldön mi vagyunk a Székely Nemzeti Tanács, nem más” - próbálják alantas módon gyakorlatba ültetni, felaprózva és leszerelve az eddig egységesen kialakult és a székelyek által támogatott mozgalmat? Nem lenne érdekképviselőnek nevezhető cselekedet, de nem is szeretnénk tovább kategorizálni.

Ami a jövőt illeti, a Néppárt felhívással fordul az RMDSZ és az MPP vezetőségéhez: idejében teremtsük meg **együtt** annak a lehetőségét, hogy 2016-ra méltóképpen lehessen megszervezni az emlékezést, és 2017. március 10-ére egy más, **közösen állított magyar vezetésű** marosvásárhelyi adminisztrációval lehessen eredményesen tárgyalni a Székely Szabadság Napjának megemlékezéséről!

Az Erdélyi Magyar Néppárt elnöksége nevében

Zakariás Zoltán

alelnök

Kolcsár András

alelnök